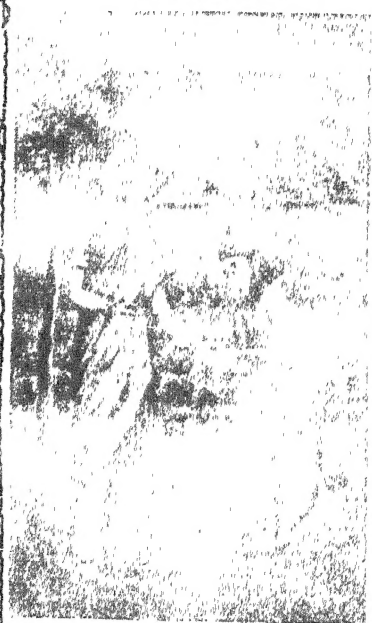

சுந்தரகாண்ட பாடல்.

கிஷ-தை இயற்றியது.

புதிதும்

புதிதும் விவரம் காணும்,

1931.

சூஞ்சுநெய்பாணி.

வணக்கம்.

விழியேபென விளங்கி நல்வழியே யனிக்குமிராமகாதை
அழியாவமுதெனவே யனித்தனரிருநூல் வல்லோர்
வழியே யறியாதேனதனில் வளமிது மிக்காண்டம் பாடல்
பழிப்பேபென்றென்னெஞ்சம் பலகாறுமஞ்சிமே.

அஞ்சிலேபொன்று பெற்ற அதமான் துணையாக
அஞ்சிலேபொன்றளித்த அணங்கைத் துதிசெய்தே
அஞ்சிலே நின்றொளிர் அப்பாம் பொருள் பணிந்தேன்
அஞ்சிலே யகற்றியெனை யானந்தமாக்கிடவே.

காற்றதினாதித்தே கடுங்காற்றென கடற்றுவியுயிர்
காற்றெனவங்குதலினிறே காற்றெனவனமழித்துகனல்
காற்றென நகரழித்து காற்றென வாழிகடந்தே நல்
காற்றெனத் திரும்பியே நலமளித்தான் பதம் போற்றி.

எண்ணினேனினாளுரும் எழில்பதமுணர்ந்தறிந்திடவே
எண்ணினேனின் புறமவர் குலெடுத்தோதிடவே
எண்ணினேன் எழில்வீரன் புகழெங்குமார்த்திடவே
எண்ணினேன் பாடலதன் குறை பெரிபோர் பொறுத்திட
[வே.

சுந்தரகாண்ட பாடல்.

1. ஹனுமார் லங்கைக்கு புறப்படுதல்.

சா. பிராக்.

1. பார்புகழும் சாமாயன் கீர்த்தி—சீர்பெறவே செய்திடும்
பூர்த்தி—நேரிழைபாளஞ்சுணியின் வயிறதின் நேர்த்
தி—ஆகவே அவதரித்த ஆஞ்சனேயனும் திவ்யமூர்த்
தியை பணிவோம்—வாயுகதன் பாதம் நம் கிரமணி
வோம்.
2. உதித்த உடன் உயர்முகம் நோக்கி—உதித்திடும் பா
னுவை மனம்தேக்கி—உயர்கனி அவனென உளமகிழ்
வாக்கியே—ஒங்கியே பாய்ந்திட்ட உத்தமமான அந்த
நீன்—ஒப்புலமையிலாத குரன்.
3. சுற்றிடும் பாணாதமெதிராய் சுற்றிட்டான் கணிகன்மிரு
சுதாராய்—குற்றமில்லா சுக்ரீவனை குணமுடனனுதி
யே—நற்றவபலமோகிச நாதனும் ஸ்ரீராமனாயே கன்
டான்—ஆதாரமவனெனக் கொண்டான்.

4. அண்ணையாம் ஜானகியைத்தேட—அனுப்பிய கவிகள் திசைநாட—ஆழி கடந்துசெல்லும் ஆற்றலுடையோ னிந்த—அனுமனெருவனால் தானாகும் மற்றவருரைகள் வீணாகும்.
5. என்றுரைத்தார் எல்லவரும் சோந்து—மாருதியின் மகிமை மனமோர்ந்து—கன்றெனவே ராகவனும் நாடியே மாருதியை—கன்றெனவே நோக்கியருள் கனிந்தே சாந்தெடுத்தான்—கணையாழி அவன் கையில் கொடுத்தான்.
6. ஆழி கைவாங்கியதோர் அன்பன்—அந்தாங்கமாகிடு நண்பன்—போழி கடந்திடவே பெருமைபாய் விரிபேகி—வாழி வாழியெனும் வாக்கு செலிகொண்டான்—வளமிகுநாமமுட்கொண்டான்.

2. நிலவில் மைநாக பர்வதத்தையும் ஏ
சந்தித்தல்.

ரா. ஸ்ரீராமசந்திரனே.

1. பதப்பொருளை அவன் மனம் எண்ணிய பவனைய பாய்த்திட நண்ணியே நின்றானே—பாம்பொருள் ஆசியுரை கைக்கொண்டானே.
2. சித்திகள் தானறிந்தோன் பத்திவழிதெரிந்தோன் எத்திசையும் போற்றிட வந்தானே—எங்கும் சுற்றிலும் பார்த்தங்கு நின்றானே.

3. நாற்றிசையும் வணங்கி நல்லோர் ஆசிகட்கிணங்கி நாடி
யேபெடுத்திட்டான் விசுவரூபம்—நன்மையாம் இந்நி
லாஸமதின் தீபம்.
4. அஷ்டதிசை நடுங்க அரக்கர் பலமொடுங்க ஆகாயமார்க்
கமதாய் வருகின்றான்—அமார்க்கே பாணந்தம் தருகின்
றான்.
5. மாருதியின் சிரமம் நீங்க மைனாக பர்வதத்தை மகிழ்ந்து
மேலோங்கியே நில் என்றார் தேவர்—மாவீரன் பாதம்
சிரம் கொள் என்றார்
6. அலைகடலிலமிழந்திய அம்மலையும் தானெழும்பி அமா
வே அனுமான வேண்டியதே—அவனை உபசரிக்க அ
தன் மனம் துண்டியதே.
7. அம்மொழி கேட்டந்த அனுமானமவனை நோக்கி அ
டைந்தேன் மகிழ்வு சின்மொழி தனக்கே—ஓர் தடை
பாகாது நான் செல்வழிக்கே.
8. என்றியம்பி உளம் மகிழ்ந்து எழில் கையை மீதமர்த்
தி எழும்பினார் ஆகாயமார்க்கமதாய்—எந்த திக்கும் அ
திர ஓர் நோக்கமதாய்.

9. வாயுவேகத்துடனே வருமந்த வீரனெகிர் வந்தாளே
காசையும் தேவர்வாக்காய்—வலதற்பவேவேண்டுமென்
னும் பெருநோக்காய்.
10. வாயுசுதன் வழிமறித்தத்த காசையும் பேய்க்கோல
மாகியே பெருகி நின்றான்—எந்தன் வாய்க்கிரையாக
வே வேண்டுமென்றான்.
11. பூமாதும் ஸ்ரீராமன் தூதன் நான் செல்லும்வழி தாம
தம் செய்திடாது தயவு செய்வாய்—அஃது ஆன்வுடன
மையேன் அணங்கே நின்வாய்.
12. என்றுரைத்த மாருதியின் இன்பவுரைபேற்காது ஏ
காண்டமாகத்தன்வாய்திறந்தான்—அவன் எதிரில்நின்
து வழிதான் மறித்தான்.
13. சித்தி கைவந்த நாதன் நத்தியனுவுருவை பற்றியே வா
ழித்துச் சென்றானே—எத்திசையும் புகழுவெளி நின்
ருளே.

3. ஸங்கீதா மத்தியில் ஸிம்ஹிகையைக் கொன்று
ஹநுமாத் லங்கை செருதல்.

ரா. அடாண.

1. காற்றினும் வேகமாய் வரும் வழிதன்னிலே கண்டா
னே மற்றோரு தடையும்—தோற்றிடும் நிழலை பிடித்
தீர்த்தானந்த தஷ்டையாம் ஸிம்ஹிகையும்.

2. துதன அரக்கியின் சாதனமறிந்தே வளர்த்தானந்த அனுமான்—சாமனாதனை விழுக்கவே ராகுவைப் போல வாய்ப்பிளந்து வந்தான்வந்தான்.
3. நோக்கிய மாருதியும் நுண்ணிய உடலாக நுழைந்தே அவள்தன் வாயில்—ஆக்கிய காலிடை அகர்த்தமாய் கிழித்துமே ஏகினார் பெருவெளியில்.
4. தேவ கந்தர்வர் சித்தர் சாணர்கள் ஜயஜயவென் றேகற—ஆவலாய் மாருதி ஆகாயமார்க்கத்தில் அன்புடன் மீளஏற.
5. தடைகளை கடந்தேதான் தருத்ததோர் வேகமாய் கண்டாரந்த லங்கை—அடைந்தே களிக்கடல் அழகு சரீரமாய் அமர்த்தார் சுவேதமலையில்.
6. அறிஞனும் மாருதி ஆராய்ந்த அக்கக் அன்னும் திற னுமறிந்தார்—தெரியாதிருக்கவே சீதிரிய உருவுடன் இரவில் வெளிவந்தார்.

4. ஹனுமார் லங்கினியை ஜயித்தல்.

ரா. காணாதகாட்சி.

1. கோட்டைக்குள் துழையும் வேளைதனிலங்கு கோர உருவமாம் பெண்ணுருவம்—நீட்டமாம் குறலால் ரீயர் குரங்கே நீ வந்த உன்மையை உணாதிபென்றான்.

2. அம்மொழிகேட்டந்த அதுமானும் நோக்கியே அறிப
உனக்குச் சொல்வேன் நானே—ஆனாலும் நீயார் அதட்
பெறாய் எந்தனை அறிபவே பெந்தனுக்குரைத்திடுவென்
றான்.
  3. தான்கேட்ட மொழிக்கே தக்க உரையின்றி தன்னையெ
திர்த்தோன் முகம் நோக்கி—நானே தானிந்த லங்கை
யின் காவல்—நானே உன்னுயிர் வாங்குவேனென்றான்.
  4. அரக்கியை வென்றிடும் ஆற்றல்மேற்கொண்டு அசை
யாமல் மாருதி அவனைநோக்கி—அழகான இந்நகர் அ
திசயம் நோக்கலன்றி பெனக்கு மற்றொன்றில்லை
பென்றான்.
  5. இம்மொழிகேட்டவன் ஏனனமாகவே என்னை ஐயித்
தன்றோ ஏருவாய் உள்ளில்—ஏனடாமுடர் என்றியம்
பியவன் எடுத்தே கையதால் விடுத்தாள் ஓரை.
  6. மாபுஜபலயீரமாருதியும் பெண்ணை மகிமையாம் வலக்
காமோங்காது—இடதுகரத்தால் எடுத்தனித்தாரா
லங்கினிகர்வமும் பங்கமுறவே.
  7. அடியுற்ற அவளும் அடிபணிந்தேபோற்றி அடியா
ளுன்னுல்தான் தோல்வியுற்றேன்—அரக்கர் குலமினி
அழிவுரும் காலம் அனுகியதென்றந்த அயன் மொழி
சொன்னான்.
  8. பகர்ந்திட்ட மொழிகேட்டு பலவானும் மாருதி பாத
மாம் வலதை வைத்துச்சென்றான்—அகர்ந்திட அச
ரன் அமர்ந்திட வீடனன் அறிபதோர் திருவும் ஆதந்த
மாகவே.
-

5. ஹனுமார் லங்கையைச் சுற்றி வந்து பாவனைத்தப்புரத்தில்

சைதயைத் தேதேல்.

ரா. மலிவயிற்று மகன்போல (திருப்புகழ்).

1. தானவர் குலமுழிந்திடவே யந்த
ஜானகியின் மனம் கனித்திடவே யதம்
கானபொருளாமதுமாதும் லங்கையுள்—திரிந்தானே.
2. வானுணவிய மதின் மானிகைகளும் துளிர்
தேன்மணத்திடும் நறுமலர் சோகையும் திவ்ய
கானமொலித்திடும் காட்சியெல்லாம் கண்டு—கனித்தா
[னே.
3. வேதமொலித்திடும் வேன்விச்சாடையும் பல்
காதமணத்திடும் பாகசாடிகளும் கோடி
ஆதவனெனவொளிர் ஆயுதசாடையும்—அறிந்தானே.
4. நால்வகைப்படையின் நலனும் திறனும்
நவசிதியுமங்குநாடிய தவமும்
மேதைதாம் தேவர்கள் மேலிய பணியும்—பார்த்தானே.
5. பொன்னகார்க்கன் பொருதத்தப்புரத்தில்
அன்னையை தேடிடும் ஆவலுடனே
நன்னயமாகவே நாடியே அங்கு—சென்றானே.
6. மானிகை மானிகை பாகவே சுற்றியும்
மாதாசி யமமை தினிகாணேன் பாவி
யானிவனத்தப்புரத்தினும் பார்த்து—நீர்வேனே.
7. இஷ்டமுடனெங்கும் தேடியபோதொளிர்
புஷ்பக விமானத்தின் புதுமையுங்கண்டு
அஷ்டைசுவரியமிந்த அரக்கனுக்கமைந்த—தென்றா
[னே

8. பாணமாம் மதுவால் பருத்தறிவற்றோரும் பொய்
மோனமாம் நித்திரையில் முடியகண்ணோரும் உயர்
நாணமின்றியே நழுவின கலையோரும்—கண்டாளே.
9. அற்புதமானவோர் மஞ்சந்தன்னில் மிகு
கற்புடைய மண்டோதரியைக்கண்டு நெஞ்சம்
பொற்பதமணித்திடும் பூவையிவளென—மயங்கினான்
10. நாதனுக்கேற்ற நாயகியானிந்த
பாதகணிசுப்பிடம் பதிவாளாவென்று
ஆதாவாகவே அறிவால் அறிந்தப்—புறமானான்.
11. இக்காட்சிகள் காணலெனக்கேயாகாது
ஆனாலுமெந்தனைபனுக்காது தீது மிகு
மாட்சியாம் எம்மனம் மயங்குவதேதென—சென்ற
[னே]

6. ஸ்ரீஹைக்காணுமையால் மனமேங்கி ஹனுமார்
அசோகவனமடைந்து சிங்கபா விருகடிநீரில் அமர்தல்.

ரா. இந்துஸ்தான் ப்யாக்.

1. எக்கெங்குதேடியும் ஏதும் பலனறியேன்
செங்கமலத்துறைவானின் சேர்பிடமறியேன்.
2. ஜம்பவன் துதித்திட சார்த்தேன் பெருமையாய்
ஆம்பலனென்று மின்றி அமைவேனோ சிதுமையாய்
3. போழி தாண்டியும் பெருமைதானேது
சோழி அன்னை கையில் சிறப்புறச்சோது.

4. மோச அர்க்கன் முகமுழித்திடலாகாதென
பாசமாய் ஆழிக்குள் பாய்ந்தே விழுந்தானோ.
5. அந்தாத்தொனிர்த்திடும சந்திரனே பெந்தன்
அன்னையிருப்பிடமேயறிந்திட உரைப்பாய்.
6. சோகத்தாலிவ்விதம் சோர்ந்து தெளிந்து
வேகமாய் மாருதி பாய்ந்தனோர் மதிலில்.
7. அங்கிருந்தஷ்ட திசையும் கைதொழுது
பங்கிருந்து வெற்றிதா பாமனை துதித்தான்.
8. சோகத்தை நீக்கவே அசோகவனம் தெரிய
தாசமாய்விடம் தாலியே வந்தான்.
9. வாய்கொண்டுரைக்க வொண்ணாவனத்தின்புதம்.
ஆய்ந்திடவெண்ணியே அதுமாளும் வந்தான்.
10. செய்தினைறியவோர் சிம்சபா கிருகத்தை
எய்தியேயமர்ந்தான் எழில் வாவுகோக்கி.

7. ஸிதையை னுதுமார் அசோகவனத்தில் கண்டு களிப்பதும்
காவணன் ஸிதையிடம் வநதலும்.

8. விரிந்தமார்பும் (திருப்புகழ்).

1. ஆயம்போலொரு மானிகையதனிராக்கியர் காவலாக
அயோநினை சீதையும் அசஞ்சலமாய் ராமத்பானமாது

2. பொருந்திய ஜ்வாலையை புகைமூடியதொக்குமிவன்மே
[னி
திருந்திய ஆடையுமொனிருன்றியதிவன் குணமானி
3. ஷாடியமேனியும் வருந்திய பார்வையுமறிந்தானே
தேடியபொருளுமிவளேயென்று திடன்கொண்டானே
4. பர்வதம் விழுந்த பணிகளின் குறியங்கம் பார்த்தானே
சர்வமும் சரியாயமைந்ததென்றே மனம் பூரித்தான்.
5. அண்டம் நடுங்கும் அரக்கனை யழிக்க ஜகன்மாதா
அமர்த்தானேயிவ்ரு. அறிவேனே நானும் மிகுதோதாய்.
6. ஒருக்கணமிந்த அரக்கனுயிர் பறிக்க அறிபாளோ
தரும விதிக்கே தானடங்கியிவன் தனித்திருக்காளோ
7. பொறுமையே பணியாய் புகழே ஸம்மதியாய் பொருந்
[திருப்பவன்
அருமையாம் ஸீராமனுக்கேற்ற திருவழியிவன்.
8. இவ்விதம் மாருதி எண்ணியே தருவில் கனித்திருந்தா
[னே
அவ்விடம் தசமுகன் வருவதை நோக்கி யமர்த்திருந்
[தான்.

8. ஸ்ரீதேவீயும் சாவணமும் தர்க்கம்.

ரா. காலையடி நல்ல வேளையடி.

சாவணன்.

1. ஆவலடங்காத (மோக) அரக்கனுமக்குவந்து அன்னை
யை நோக்கியே கூறலுற்றான்—காவலது நீங்கி கனிப்
பெனக்காக கண்மணி வந்திடென்றான்.

சீதை.

2. துரும்பினும் கேடுகெட்ட (இச்சிற) ஆசியே நீயிங்கு
நில்லாது ஏருவாயப்புறமே—வரும் பாணம் உனக்
காய் பார்த்தாமன்கையால் பாயியுயிர் நீக்கிடுவாய்.

சாவணன்.

3. ஸ்ரீ ராமன் தேவியே (புகழ்) சிறப்பாமென் ஆசியே
சிந்தாகுலமும் ஏதோதானே—யாராயிருந்தாலும் அ
ழிப்பேனசைநொடி அறிபாயோ என்பலமே.

சீதை.

4. பலம்பெற்ற முடா (புது) தவமுற்ற கேடா ஈதிருந்து
னக்கென்னவாயிற்றோ தான்—பலனில்லையிதனால் ப
ழிப்புரை முன்னால் அழிந்திடுவாபென்னாலே.

சாவணன்.

5. ஆன அறிபாது (அசான) ஆண்பமேகி வந்த ஆண்
மகன் அதிதீரனோ தான்—கானகண்டனையும் கலக்கி
பேவசம் செய்த கட்டழகன் வான் தானே.

சீதை.

6. வீரமறிவேனே (வீரங்கெட்ட) வீரில்லாக்காலம் வேடி
மிட்டேவந்த பேடியனனோ—தீரமில்லாத்திருடா நின்
திறமையறிவேன் திருமபாது போவென்றான்.

ராவணன்.

7. இஷ்டமில்லாதவனை (தன்) கஷ்டம் செய்தாலுயிர்
கஷ்டமாமென்றே வந்த—துஷ்டசாபத்தினால் துலைந்
ததென்வலி யலையுது மனமுமுன்னால்.

சீதை.

8. கல்லோர்கள் சாபமெல்லாம் (நாய) நாடியே குழந்த
துன், வல்லாமை செல்லாதினி—எல்லாமறிந்தே என்
நாதனைப்பணிந்தே என்னை அளித்திடென்றான்.

ராவணன்.

9. என்றமொழிகேட்டு (அளித்திடு) எழுந்த வெஞ்சினத்
தால் ஏகமாயார்ப்பரித்தான்—நின்ற அவன் நாயகி தா
னியமாலியும் நன்றல்லவென்றழைத்தேகினான்.

9. ராகுணிகள் ஸிதைதயை அந்தீதலும் ஸிதை மனவருந்த
மண்டித்து நிற்கொலை செய்துகொள்ள யத்தனித்தலும்

10. மாலை மலருதும் வண்டே.

1. காவல் புரியாக்கியரும் கடுமொழியாலேசிடவே (தே
கியை)
சூவனுள்ளதீரீஜடையும் அவரடக்கவே தன் கனவு
ரைத்தன்.
2. மனத்துயர்ம் தாங்கிடர்து மைதிலியும் மனம் கரைந்து
குணமிருந்த ராமனையே கோகிலம் போல் கூவலுற்
[ருள்.
3. அடியாளின் நினைவுமக்கேபுகன்றதோ ஸ்ரீராமா
அறநெறியே யகலாதவிருவர்க்குமேவீதாமா

4. காலமென்றும் தேவதையே கண்மயக்கும் மானுரு
[வாய்
மேலதாமென்னறிவழித்தே மேலியிங்கு சேர்த்தது
[வோ.
5. சுத்தவிரான ராமா உத்தமனும் லக்ஷ்மணனே
எத்தனை நான்தான் பொறுப்பேன் ஏதுப் கதி காணே
[னே.
6. களக்கமற்ற ஜனகன் வம்சம் களங்கமுறு மென்னாலே
விளங்கிவரும் ரகுலமும் வீண் அபக்யாதி பென்னா
[லே.
7. உள்ளம் கொந்து உடலுருகி உயிரையுமே தான் நீக்க
மெள்ளவொரு எண்ணம்தூண்ட மெதுவாக வந்த
[னளே
8. மாருதியும் தங்கிருக்கும் மாத்தின்கீழ் வந்தமர்ந்து
ஆறுதலாயுயிர் நீக்க அம்மாத்தின் கிளைபிடித்தான்.

10. ஸ்தை தற்கொலை செய்துகொள்ள யத்தனிக்கையில்
நற்சகுனங்கள் காணல்.

ரா. கோமளமே நீ தயவு.

1. அச்சமயம் மைதிலிக்கு நற்சகுனமாயிற்றே
ஆறுதலாய் நாதன் காணும் குறியும் தோன்றிற்றே.
2. இடது கண்ணுமிடது புஜமுமடர்ந்து தடித்ததே
திடம்பெறுவேயிடமுண்டாமென்று முன்முமடித்ததே

3. தங்கமயமான கலை சற்று தளர்ந்தே வீழ்ந்ததே
பங்கமொன்றுமில்லையினியென்றுரைத்ததே
4. இக்குறிகள் கண்டவளும எழில் மதியெனவேதான்
அக்குணத்தை விட்டு நீங்கி ஆலோசித்தாளே.
5. விடயமெல்லாமறிந்த அந்த வீரன் மாருதி
கிடமுறதேவியையும் தேற்ற எண்ணினான்.
6. புத்திமானும் மாருதியும் பொருந்திடவே காரியம்
அத்திக்கிலே பமர்ந்து ராமசரிதமுரைத்தானே.

11. ஹனுமார் சிங்கபா மாத்திலிருந்து ஸ்ரீராமசரித்திரத்தை
வரீணித்தல்.

நொண்டிச்சிந்து.

இங்ங்வாகு குலமதினில்—எழில் தசாதனென்றே
ஒரு மன்னனிருந்தான்—ஒப்பற்றபலவான்.
தப்பில்லாததர்மவான்—தானவன்முத்த பிள்ளை
அறநெறிதவருத அழகன் ஸ்ரீராமன்—அன்புள்ள
நேபன்—அருந்தவத்துயன்—அருமறைவாய,
னவன்—அருமைப்பிதாவின் மொழி வழவாது
அருமையாமாசிழந்து—அன்புள்ள மனைவியும்
தெம்பானதம்பியும்—சேர்ந்துதான் வனமேகி
அங்கு ஜனன்தானத்திலுள்ள அரக்கரைபழிக்க
அறிந்தான் ராவணனும்—பொன்மாண்பனுப்பியே
பென்மாண்பிடித்தே—ஏகினுன் வஞ்சகியாய்

அழகிய தேவியைக்காணாது ராமன்.—அலைந்தான்
வனத்தனிலே—புத்தியில் மிகுந்த சத்தியே யிழந்த—
சுக்ரீவன் நட்பாணன்—அவனுக்காய்
வாலியை வதைத்தவன் ராஜ்யமணித்தே
வாழ்த்தினான் சேனைசேர்த்து—சீதையைதேட
எங்கிலும் நாட—அனுப்பினான் வானரை .
அவனிக்கிருக்கிறுளென்றுசம்பாதிக்க
நானுமே விரும்பி வந்தேன்—பொழி தாண்டினேன்
நோகவேண்டினேன்—பாக்யத்தின் வசமாக
பார்த்தேனவனாயும் தீர்த்தேன்கவலை—ஸ்ரீராமனுரைத
தெதல்லாம்—சுரீபாயிருந்தது—வழியே புரிந்தது
அருள்வாழி வாழியென்றார்

11. ஸிதாதேவி ஹனுமாரை அம்மாத்தில் காணல்
ஹனுமாரும் கீழிறங்கி தன் வரலாயையுரைத்தல்.

ரா காலையில் கண்ணெழுந்திருந்து

1. ஆனந்தமாம் அம்மொழிகேட்டே
ஆனந்தமானான் ஜானகியும்
ஆனந்த மொழியையுரைத்ததாரென
ஆனந்தமாயம்மாம் பார்த்தான்
2. இலகனிநிடையிலோர் சிறு குங்கு
எழிலுடனிருப்பதை நோக்கியே
நிலையுறுகினவோ அலது கனவோ
அறியேனென்று மயங்கினனே

3. கனவென்றூலெதிர் கண்ணுக்கும்படுமோ
நினைவென்றூல் மொழியேர்க்குமோ செவியும்
குணம் கெட்ட அரக்கன் கொடுமாயையோ
மனநிழுக்குமிதின் மகிமையும் ஏதோ
4. எண்ணியே யிவ்விதமேக்கயோகி
பண்ணுவதறிபாது பரிதவித்திடவே
அண்ணல் தூதன் அனுமானமவனை
நண்ணியே வந்து நமஸ்கரித்தான்.
5. அருத்தமே வேண்டாம் தாயேயினி
கர்த்தனும் ராமனின் தூதன் நானே
நிருத்தமாயுரைப்பேனென்வாலாரொள
பொருத்தமாயுரைத்தே பொருந்திருந்தான்.

12. ஹனுமார் ஸிதைரிடம் ஸ்ரீராமனை வர்ணித்தல்,

ரா. ஆண்டிப்பண்டாரம்.

பல்லவி

வாக்குக்கெட்டாதாம்—ராமன் வடிவழகனாவும்—மன
சாணங்கள்

1. இன்னமும் கலக்கம் வேண்டாம்—எண்ணீராதே பல்
[விதமாய்
என்னலமாமவனுருவை—நலமுறவேகறிடுவேன்
2. குரியகுலத்துதித்த—தாமசுரியனே யானவவன்
ஆரியனாய் விளங்கியெங்கும்—அறநெறியேயுணர்த்திடு
[வன்
3. ச்யாமளநிறத்தனை—ஸ்ரீராமன் கன் கிருவநவம்
பூமிகளே நீயள்

4. எல்லைப்பற்றபுகழமைந்த—எழிலான திருவடிக்கே
வல்லையேயுவமையொன்றும்—செந்தாமரையுமீடாமோ
5. மதகரியின் துதிக்கையதும்—மகிமை கருடன் கழுத்
[தும் நாணும்
விதமான தொடைகட்கீடு—விளம்பப்போமோ எங்கி
[லுமே
6. தாமரைபாம் பூவுதித்து தக்கஆயன் பிறப்பிடமாய்
மாமறையும்போற்றிசெய்ய மலர்ந்த திருவுந்தியழகும்
7. விரிந்துபரந்தமார்பின்மகிமை—யறிந்துகறவாகிடுமோ
புரிந்தே தவமும் பொருந்தினான் திரு—புகலென்ன
[லாகாதம்மா
8. இருமலைகளொத்த புஜமநினில்—ஈடில்லாத வீரமொ
[னிரும்
திருக்கண்களின்புகழ்தனை—ஒருநாவ லுணக்கலாமோ
9. சங்கம்பழிக்கும் கழுத்தழகும்—துங்கபவழவாயிதழும்
எங்குமின்னும்கபோலமும்—ஏற்றதொரு நாகியழகும்
10. கருணையெனும் தண்ணிரம்பி—யிருகமல்மென காந்தி
[விசும்
திருக்கண்களின் மகிமையதை—தெரியவேநாணுநாக்
கப்போமோ
11. அரக்கர் தலைவனெந்திடவே—அமர்ந்த வில்லெனும் புரு
[வம்
ஆரறிந்தே கூறலொக்கும்—அவதாரத்தின் மகிமைபத
[னை
12. மதிவிளங்கும் நெற்றியழகும்—மாமுடியும் ஐடைமுடி
[யாய்
கதிபெதுமந்தகம்பிரமாம்—நடையழகுமுளங்கனிக்கும்

13. ஸுதுமார் ஸீதைநீடம் கணையாழியைக்கொடுத்து
துடாமணியைப் பெற்றுக்கொள்ளல்.

சா. இக்கிலிஷ் நோட்.

1. சோகம் நீக்கியே சுகமாக்கும்மாருதி
வேகத்துடனெல்லாமுரைத்துவினைத்தார் திடனு
மன்னைக்கே—ஸ்ரீராமன்குண—சரிதமும்—உருவமும்
மணமுறவே வோதினான்.
2. அன்பன் யானென்றே நீயென்னை நம்பவும்
அளித்தான் திருவாழி ராமன் ஆசியுரைகள் கூறியே
காயேயிதோ—தந்தனன்—இனி அந்தமாம்—நீவெந்து
யரை நீக்கிடு.
3. கணையாழி கண்டாளே தேவி களிக்கட லுன்முழுகினான்
மார்புறத்தமுவினியே மகிமை கண்ணிலொற்றினான்
வானசேந்தா—வாழிநீ—வாழிநீ—வாழிநீயென்றே
வாழ்த்தினான்.
4. அன்பு பெருக அதுமானோர்க்கியே
இன்பமானராமன்தா ஏதளிப்பேனுன்க்கு நான்
என் ஆருயிரை—அளித்தவா—மகிழ்வளித்தவா
ஆழியளித்தவாவென்றோதினான்.
5. அன்னை தன்முக்கமதுமானும் நோக்கியே
இன்னம் தயாம் வேண்டாம்தாயே ஏறுவாபென்
தேனிலே—ஒர்க்கணமே—அன்னியே—உன்னியே
ராமனிடம் சேர்ப்பேனென்றான்.
6. சிறிய உருவாய் புத்திசிறந்த மாருதி
பெரியகடல் தாண்டியென்னை சேர்ப்பேன் கிஷ்கிந்தை
பென்றாய்—குலத்திற்கேற்ற—புத்தியோ—யுத்தியோ
பெந்தசக்தியாலுரைத்தாபென்றான்.

7. அந்நா னுட்ப்போது அவமானமடைந்துமே
அறிபாளெந்தன் ஆற்றலுதையதனால் தானுரைக்கின
றான்—நினைத்த உருவம்—தாங்குவேன்—ஏங்காது
பலமோங்குவேனென்று வளர்ந்தானே.
8. வளர்ந்தேஜ்வலித்திடும் வாயுசுதனைநோக்கியே நின்
தளரில்லாத ஆற்றலெல்லாம் நானறிந்தேனானாலும்
என்னைக்கொண்டேக—இடுக்கனும்—நடுக்கடல்
அப்ப விடுப்பாயெனை வாரிடம்
9. கற்புவழுவாபொற்பாவையுரைத்ததோர்
அற்புதமாம் மொழியதனின் அருமைபவனுணர்ந்துமே
அன்னுடையனக்கே—அடைபாளம் தடையின்றி
தந்தளித்தனுப்பு என்றான்.
10. காகாசுரன் தன் கதையுமுரைத்தவன்
வாகாம் சூடாமணியதையும் வளமாம்குறியாய்
தந்தனன்—வேகமாக—ஏந்தலாம்—வேந்தனையிங்கு
சேர்ந்திடவேசெய்வாயென்றான்.
11. அறிவிற்கிறந்தோனந்த குறிகளேற்றமே அழைத்து
வாரோன் தாயே நான் அளக்கனுயிர் பறித்திட
சோகம்வேண்டாம்—வேகமாய்—படையேகமாய்
பறந்துவந்தே சேர்வோமென்றார்
12. போகும் வழியெல்லாம் உணக்கேபொங்குமங்களம்
பொருந்தவேண்டுமென்றேமனப்பூர்ணமாயாசி கூறினான்
பின்னவனும்—அசுரன் பலத்தையும் வளத்தையும்
அறிய உபாயம்போசித்தான்.

14. ஸ்ரீமாத் அசோகவனத்தைத் த்வம்ஸம் செய்தல்

1. கோடிமனோஜி

இத்துஸ்தான்

வளமிரு இவ்வனமழித்தாஸ்தான் வருவாராக்கரும்
என்னெதிராய் (மிரு)

1. கூட்டமாய் வருவார்கள்—சாட்டுவேனோர் கணம்
நாட்டுவேனென்புகழும் (இங்குநிலை)
2. மாங்களை முறித்தான் மறிழ்சோலையையழித்தான்
மலைகளைப்பொடியாக்கினான் (பரு)
3. நாகங்களழித்தது—நானாமிருகங்
கஸ்தொலைந்தது—வேகமே தாங்கிடாது (மாருதியின்)
4. பறவைகள் சுதறவே—பன்மலர்களும் கருகவே
திமழுடனங்குநின்றான் (வாயுசுதன்)
5. அாக்கிகள் விழித்தார்—அபசருணத்தில் முழித்தார்
ஆரென்றே நோக்கினார்கள் (சிடவீரன்)
6. பர்வதம்போல் தேகமும் பலமுள்ளமுகமும்
பார்த்தே பயந்தார்களே—(உளம் நடுங்க)
7. சிதைபேயிவனார்—ஆதாவோவுனக்கு
அறிந்திடவுடையென்றார் (எங்கட்)
8. அறிபேனேயானென்றும்—தெரியுமேயுங்கள் மாணா
புரியாது போவீரென்றான் (எனக்கென்றும்)

15. ராகுஷிகைள் ராவணனிடம் ஹனுமாரின் அடர்த்

செய்கைகளைத் தெரிவித்தல்.

ரா. ப்யாக்

சேநி சொல்லவந்தோம்—அரசே ஓர்

1. அழகு வனமழிந்துபோச்சு—அங்கு ஓர் குங்கு வா
[லாச்சு
அரிய நின்புகழுக்கிதேச்சு—அங்கு செல்லாதெங்கள்
[கைவிச்சு
2. நாகங்களழியுதோ முச்சே—நானுமிருக்களும் ஓடிப்
[போச்சே
கல்லகாவலென்பதும் ஏச்சே—நாங்கள் கதிகலங்கிட
[லாச்சே
3. மாங்கனெல்லாமுறித்தே—பெருமலைகளெல்லாம் பொ
[டித்தே
மணிமண்டபமெல்லாமிடித்தே—அணியாம் நாக்களும்
[கதறவடித்தே
4. சீதையிருக்கும்டமே—அதுசெய்யவில்லைபடமே
அவன்முதமுமோர்நிடமே—காணும் குழியையிவ்விட
[மே
5. ப்ரீராமனனுப்பிய ஆனோ—அலது சிவனாரோயிபவா
[னோ
இந்தலங்கையழியும் நானோ—அதிஉக்மாம் செட்ட
[கோனோ

16. ஹனுமாருக்கும் ராகுஷிகருக்கும் யுத்தம்,

அகத்தமாரக் வதம், இத்திஈஜித்தால் ஹனுமார் கட்டிண்டல்.

ரா. இந்துஸ்தான் கோட்

1. கோபத்தாலாக்கனும்—கவிஞன் சிங்காரா
என்பதினாரும்—ஏகமாகப்போங்கனென்றான் (கோப

2. ஓடிவந்தேயவர்களும்—ஓங்கிப்பாய்ந்தாணுமன்மேல்
காடியே—மாருகியும்—ஓடியால் விழ்த்தினான் (உத்
தமவீரன்
3. உப்பரிசையிடித்தானே யங்குள்ளவரையழித்தானே
அப்புறமும்—வருபவர்கள்—யாரென்று நோக்கினான்
(அதிவீரன்
4. அரக்கவீரன்ஜம்புமாவீ—ஆர்ப்பரித்தேவந்தானே
இரக்கமில்லாதவனையும்—இரும்புலக்கையாலழித்தான்
(தீரன்மாருதி
5. மந்திரி புதார்வமுபேரும்—மகிமையாக வந்தனர்
தந்திரமாயவரையும்—அந்தாமேயேற்றினான் (ஆர்ப்ப
ரித்தானே
6. பஞ்சசேனாபதிகளும்—பாங்குடனே வந்தாரே
அஞ்சலற்ற—மாருகியும்—அரைநொடியிலழித்தான்
(அகமும்கனித்தானே
7. அகழிசூழாரான—அதிவீரனங்குவந்தானே
தகடணமே—மாருகியும்—அழித்தேயங்குகின்றானே
(அண்டமதிர
8. இந்தச்செய்தியறிந்தாசன்—இந்திரஜித்தையனுப்பினான்
[ன்
அந்தமாக—வந்தவனும்—பிரம்மாஸ்திரமேவினான் (மி
ருவீரமாகவே
9. அயனனித்த ஆசிபாலென்னையனுக்காகிந்த பாணமே
ஆனாலும்—வேலைக்காக—வேடம்போடுவேனெனச்
(சோரந்தான்மாருதி
10. கனிப்படைத்தஇந்திரஜித்தம் கயிறுசேர்த்திறக்கியே
அளிப்போயிவனை—அரசனிடமென்றே—அங்குசேர்த்தா
[ரே (சந்தோஷமாக

17. ராவணன் ஹனுமார்வரிலை நீயிட உத்தரவிடுதல்.

ரா. பஹாமெரிப்பாரி

ராவணன்.

அரசனும் அனுமானை—அனலெழநோக்கியே
ஆரடா நீ குங்குகை—அ—ஆ—பெந்த அகந்தையால் வந்
[தாயிங்கே

ஹனுமார்

ஆருமல்லநான்—உன்னையறிந்திடவே வந்தேன்
அறிந்திடு நான் ராமதுதன்—அனுப்பினான் சுக்ரீவ ரா
[ஜன்

ராவணன்.

துஷ்டக்குங்குகே நீ—என்னிஷ்டமாம் வனமழித்தாய்
கஷ்டமே செய்திடுவேன்—நின் உயிர்நஷ்டமேயாக்கி
[டுவேன்

ஹனுமார்.

ஆவிக்குபயப்படேன்—அதிவிராமன் துதன்
தேவியைபணித்திடுவாய்—ராமன் திருவடி பணித்திடு
[வாய்

ராவணன்.

ஆரடா வீரர்கள்—இந்த அற்புத குங்குகை
ஆவிபை யழிப்பீரென்றான்—அரைக்கணத்திலொழிப்
[பீரென்றான்

விபீஷணன்.

தர்மகுணமுள்ள—தம்பியாம் விபீஷணன்
தாவிபேயங்குவந்தான்—துதனைக் கொல்லாதேபென்
[ருன்

அடக்கிடுகோபத்தை—அதற்கொருநிமிசமெழுத்து
அனுப்பிடு நகர்கடக்க—அவ்வீரனும் செய்தியறிப

ராவணன்.

அம்மொழியேர்த்தே—அரக்கனும் கூறிடுவான்
அழகுதும்வாலித்தீபை—வைத்தே விட்டிடுவென்றான்.

18. ஹனுமார் வாலில் தீழ்த்தீதல்.

ரா. முத்துக்குமாரபனெ.

வாலில் தீபை வைத்தாரே—நாலுவிதியுமிழுத்தாரே

1. கும்பல் கும்பலாய் கூடியவகு வம்புரைகள் பேசி.
மாருதியின் பலமறிபாதுவசி
பார்ப்பவர்கள் கண்கள்மிக்ககசி—வீசிமும்.
2. எண்ணினுனத்தமாருதியும் எனக்கு சபைமாச்சு.
இங்ககாறியவழியுமிதே பாச்சு
ஈதொருகாரியமாயாச்சு (என்றோச்சும்)

19. ஈகை ஹனுமாருக்கு தீவீது நேரிடாதபடி.

அகீனி பகவானே வேண்டல்.

ரா. ஆனந்தபாவி.

மகிமைபாம் அக்னியே மனதிரங்கியந்த
மாருதியை வருத்தாதே

1. வாலில் தீவைத்தானென்று வந்ததோர்சேதியறிந்தேன்
மேலுற ஒளிந்தேயவனுள்ளிற் குளிர்த்திடுவாய்.
2. ஈசன் தன்மொற்றியில்—எழிலுடனிருப்போனே.
பேசிடும்கற்புக்கே—பெருமைபாய்தங்குவோனே
3. தீதிக்வேசாகியாய்—கின்றெங்கும் ஒளிர்வோனே
பாதிமதியணிந்தோன்—புன்சிரிப்பிலுமுதித்தோனே
4. வாயுவின் தனையே வருத்தாதிருப்போனே
தாயாணசீதையும் தானிரங்கிவேண்டினான்.

20. ஹனுமார் லங்கையை கொளுத்தல்,

ரா. கமான்.

வைத்தானே—தீபை லங்கையில்—தீபைலங்கையிலே
ங்கனும்—தீபைலங்கையிலேங்கனும் மாருதி

1. உணர்ந்தான்—உஷ்ணமில்லாதுணர்ந்தான்—தேவிபரு
[ஹுணர்ந்தான்
உணர்ந்து மகிழ்ந்தருள் புகழ்ந்து துதித்து குதித்து
2. கண்ணைக்கவர்ந்திடமின்னிடுங்காமும் குன்னியே உ
[குதி
அந்நகரையனும் அலறியேதவித்திட
3. குறிபாம்—காலக்குறிபாம்—எதிர்காலக்குறிபாம்
குறிபாம் நெறிதவறியோன் மனம் பதறியே சிதறிட
4. மன்னன்னென்னமும் மகிழ்தருதினன்னமும் கண்ணிய
[தவமும்
அன்னலருளாலிவ்வன்னமேயாமென

5. விட்டான்—விடுவிட்டான்—விடணன் விடுவிட்டான்
பாடுபடுத்தியோர் விடதுயெல்லாம் தேடிபிடித்துவாடி
[வருந்திட.

21. ஸங்கையெரித்தபொழுது ஸுதைக்கு கெடுதிநேரிட்டதோ
வேன்று ஹனுமார் ஸந்தேஹித்து பிறகு சாரணர்க
ளால் ஸௌகியமென்று தெரிந்துகொள்ளல்.

ரா. எதுகுலகாம்போதி.

பல்லவி

ஆத்திரத்தாலிந்த அனர்த்தமேசய்தேனே
அன்னையைத்தான் மறந்தே

அதுபல்லவி

கோத்திரத்துக்கேற்றகுணமோ இதுவுமே
சாத்திரமறிந்தும்நான்—சஞ்சலமானேனே

சாணங்கள்

1. அக்னியுமனைத்தவன் அவதியுறும்வேளை
ஆச்சர்ப சகுணங்களைடைந்ததக்காலி
அன்னவட்கடங்கிபேலிட்டானென்வாலை
அவளையுமெரிக்குமோ ஈதென்னபித்தவேளை
2. என்றெண்ணிபிருக்கும்போதிருவர்கூலினால்
அன்னையின்சேஷமத்தையறிந்துடமானான்
பின்னையுமன்னையைப்பரியமாப்பார்த்தேக
நன்றுகவந்தவனைப்பணிந்தே விடைபெற்றான்

22. ஹனுமார் திரும்பி ஸுழத்திநீதை தாண்டல்.

ரா. இந்துஸ்தான் பார்ஸி

பல்லவி

காற்றப்போல் மாருதி ககனமார்க்கத்தில்
கனிப்பாய் வருகின்றான்—குலுங்கவே—மலைகளமூங்கு
[கவே
வானமும்—பூமியும்—ஒன்றாய்திர—ஒடிவருகின்றான்

அதுபல்லவி

வானவர் வாழ்த்தியே போற்றியங்கு புகழ்த்திடவே
[தான்
ஜானகியைக் கண்டுமே—கவலைநீங்க—கனிப்பேயோங்க
கர்த்தனைக்தாணதூரிதமாக ஒடிவருகின்றான்

சுரணம்

அ—ஆ — அவன்வீரமே — அறிவாராண்னோமே
ரவியோ—வனமதியோ—நல்கதியோ—அந்தத்தியேன்
பெனவேகிரியிறங்கினான்—நன்பர்கள்கடநெருங்கி
[ஆன்
சேதி—ஒதி—சின்தைகனித்தங்கு அந்தமாகஅமர்ந்தானே
[பவன்

23. வானர்கள் மதுவனத்தையழித்தல்.

ரா. முத்திகெறிபறிபாத

அகமகிழ்ந்தேபெல்லாரும் அடைந்தார்கள் மதுவனமே
அகமகிழ்ந்தேமதுவுண்ண ஆவலானார் அத்தினமே
அகமகிழ்ந்தேஅதுமதியும் அளித்தானே அங்கதனும்
அகமகிழும் சுக்ரீவன் அருமைவனத்துன் சென்றாரே

மனமகிழ்ந்தே மதுவுண்டுமதிமயங்கியேயலையும்போது
வனக்காவல் ததிமுகனும் வந்தனனர்ததமேயென்றிறைந்
[தான்

கனமுதுசகீவன் மாமனென்னும் சருத்ததுவும்தோற்றது
அனலுறுகோபத்தாலறைத்துமேஅவமானமாய்ப்பேசினார்கள்

வீரனும் ததிமுகன் விரைந்தேகிவிளம்பினான் சகீவனிடமே
தீரவே அவனுமேயோஜித்தே நிகழ்த்தது நமக்கும் நற்செய்தி
பாமதியுள்ளவானார்கள் பாழ்செய்யாராதன்பெருமையினால்
சூலமஅனுமான் திரும்பிவந்தேசுபசெய்தியனித்திருப்பான்.

காரியசித்தியானவர்கள் கனிப்புறவேவோர் தடையுமுண்டோ
வேறிதாய்கைதெயென்னுமலே வேண்டியேயவரையழைத்து

[வாவென

நேரிதுவென்றே ததிமுகனும் நோய்மதுவனமகாநின்றே
கூறியமதியோனக்கதனை கூப்பிட்டேயவன் தெரிவித்தான்.

எல்லோருமாகச் சேர்ந்தே தானெழும்பினாகாயமார்க்கம
[தாய்

பொல்லப்பற்றசகீவன் பொங்கிமகிழவே வந்துகுதித்தார்
கல்லானும் ராமனைகோக்கியே உள்ளமுருகியே மாருதி யும்
எல்லாமுன்னருளேயென்றுபெண்ணிதுதித்துப்பணிந்தா
[னே.

24. ஹனுமார் ஸ்ரீராமரீடம் துடாமனியை யளித்தல்.

ரா. கல்யாணி

கண்டேன் சீதாதேவியைதான்—கண்டேன் ஸ்ரீராமா
கண்டேன்காணும்கனிகொண்டேன்—கார்ந்தித்தோமர்

1. ஆழிகடந்தே அவநிரீக்கி அடைந்தேன் லங்கையை
வாழியருள்வனமதினால்—நல்வாழ்வைத்தேடினேன்
2. அற்புதமாம் கற்புடையாள்— அசோகவனத்தினில்
ஆருயிராவெறுத்தேரீக்கும்— அச்சமயம் கண்டேன்
3. உத்தன்நினைவேயா குழுவார்— உகாதபஸ்வினி
விந்தையாகுமவன்மசிமை— எந்தாபென்சொல்வேன்
4. சிறப்பாம் கணையாழியனிதே தனின்செய்துகூறினேன்¹²
சிறப்பாமவனாருயிரும்— திரும்பிவந்ததெனலானான்
5. மாதமொன் றுள்மன்னவனை— அழைத்துவாவென்றான்
ஆதாவாய் காணமுரைத்தேன்— தாமதம் வேண்டாம்
6. காகாகான் கதையுமுறைத்தான் களிக்கும் குறியாய்
வாகாம்குடாமணியுமனித்தான்— இதோவாங்கிக்கொள்
[வாயே.

25. ஸ்ரீராமர் ஸந்தோஷித்தல்,

ரா. வேலுதனம்

1. அணிபாம் குடாமணியைநோக்கிபகமகிழ்ந்தானே
குணமணியாமவன்கொள்கையெண்ணி கொண்டான்
[துயரும்
- 2 மணியே யனித்தஜனகனையும் மனதில் நினைந்தானே
அணிபாமதன் அருமைபையும் அறிபவுரைத்தான்
3. எங்கட்குயிரையனித்தவனே இன்பமாருதி
அங்குசெல்லும் வழியதனை ஆலோசித்துரைதி
4. மாருதியும் பாதம் பணிந்தே மங்களமாம் சாம
சீருறவே தின்னருளால் ஜயமங்களமேயாமென்றான்.

26. மங்களம்.

வாழ்க வாழ்க வாழ்க வாழ்க வாழ்க என்கும் வாழ்கவே
வைபகத்தில் சாமசரிதம் வளம்பெருக வாழ்கவே

அரிப சதாராமனருனால் அறங்கள் மிகவாழ்கவே
ஆதாவாம் திருவருளும் பொங்கியெங்கும் வாழ்கவே

சோகம் நீக்கும் மாருதியும் சூழ்ந்தேயெங்கும் காக்கவே
வேகமாக பதமணிக்கும் சாமநாமமெங்குமார்க்கவே

அருமறையும் ஆவினமும் அந்தணரும் வாழ்கவே
அப்பாம்பொருளினருளும் அகிலமெங்கும் காக்கவே.

